

[Industriministeren]

finansiering samt forskning og udvikling. Det er vigtigt, at de offentlige initiativer og institutioner bruges af erhvervslivet. Der er basis og behov for sådanne samarbejder.

Regeringen lægger vægt på, at det er erhvervslivet selv, der udnytter mulighederne for samarbejde på et frit og åbent grundlag.

Regeringen vil i dette forår fremlægge en redegørelse om iværksætternes særlige forhold.

Regeringen lægger op til en god og konstruktiv dialog med Folketinget om denne redegørelse.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 22:

Forespørgsel til boligministeren [om ministeren vil nedsætte et sagkyndigt udvalg, der kan undersøge, om den offentlige støtte til det almennyttige byggeri kan omlægges, så der sker en nedsættelse af huslejen i nybyggeriet til gavn for lejerne og en styrkelse af den almennyttige boligsektor].

Af Pelle Voigt (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 15/3 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Statslig finansiering af kortbølgevirksomhed).

Af Duetoft (CD), Helge Mortensen (S) og Ingerlise Koefoed (SF).

(Fremsat 10/1 89. Første behandling 2/2 89. Betænkning 10/3 89. Anden behandling 14/3 89. Tillægsbetænkning 15/3 89).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Jeg vil gerne tilkendegive, at det oprindelige forslag med det ændringsforslag, der nu er stillet i tillægsbetænkningen til L 155, er blevet stærkt forkortet. Det gælder både antallet af ord og antallet af kroner. Faktisk indebærer ændringsforslaget, at staten skal betale 4,75 mio. kr. for driften af kortbølgesenderen, hvor lovforslaget oprindeligt indeholdt en betaling fra staten til Danmarks Radio på 8,5 mio. kr.

Socialdemokratiet er imidlertid meget tilfreds med, at et flertal vil være med til at dække udgifterne for Danmarks Radio for indeværende år, og at det samtidig er fastslået, at fra næste år, finansåret 1990. . .

Formanden:

Lige et øjeblik!

Der bliver lejlighed til at få ordet bagefter, men indtil da er det den taler, der står der i øjeblikket, der har ordet her i salen, og ingen andre!

Helge Mortensen (S):

. . . vil staten betale, hvad det koster at producere programmerne og at sende dem ud.

Kortbølgesenderen var jo faktisk lukningstruet i forbindelse med det licensforslag, som Folketinget vedtog. Danmarks Radios bestyrelse besluttede den 13. november 1988 at nedlægge senderen som led i besparelserne, der var en konsekvens af Folketingets licensbeslutning. Nu er kortbølgesenderen reddet ikke alene for i år og næste år, men det ligger fast, at der til oktober kommer et forslag om kortbølgesenderens fremtid. Det hilser vi med stor tilfredshed.

Vi ser frem til, at regeringen nu vil fremsætte et forslag om Danmarks Kortbølgesender. Det er nødvendigt, at vi har en kortbølgesender. Hvis ikke vi havde det, ville vi være det tredje europæiske land, der ikke havde en kortbølgesender. Luxembourg og Irland har ingen; det er de eneste lande, der ikke har det.

Vi mener, at regeringen bør være opmærksom på det tilbud, der foreligger fra Danmarks Radio om at fremstille kortbølgen i entreprise for staten. Vi mener, at kortbølgesenderens redaktion har gjort det godt, og at redaktionen hører hjemme i et radio- og journalistmiljø som netop Danmarks Radio.

[Helge Mortensen]

Med vedtagelsen af ændringsforslaget indstiller Socialdemokratiet lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 70 stemmer (S, SF, CD og KRF) mod 59 (KF, V, FP og RV).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Afgiftslempelse for miljøvenlige biler m.v.).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 14/12 88. Første behandling 12/1 89. Betænkning 10/3 89. Anden behandling 14/3 89. Tillægsbetænkning 15/3 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Stavad (S):

Af tillægsbetænkningen fremgår det, at CD agter at stemme imod lovforslaget. Det kunne der være idé i på det tidspunkt, da man afgav tillægsbetænkningen. Der er imidlertid sket det i mellemtiden, at vi har vedtaget et beslutningsforslag om skærpede normer for bilers udstødning, som CD også stemte imod, men som er

vedtaget. Det betyder, at hvis dette forslag forkastes, vil miljørigtige biler blive 11.000 kr. dyrere.

Fra og med 1. oktober 1990 kan man kun indføre biler, der opfylder disse krav. Derfor vil en forkastelse af dette forslag, efter at beslutningsforslaget er vedtaget, indebære, at man faktisk stemmer for, at afgiften på biler fra 1. oktober 1990 generelt skal være 11.000 kr. højere. Fra 1. april og indtil 1. oktober 1990 vil det kun være de miljørigtige biler, som man frit kan vælge at købe, der vil være de 11.000 kr. dyrere.

Derfor vil jeg spørge CD, om ikke CD's holdning, som den er tilkendegivet i tillægsbetænkningen, med den udvikling, der er sket senere, er forkert, og om ikke vi kan forvente, at CD sammen med et flertal i Folketinget vil sikre, at den ekstraudgift, som miljøudstyret betyder, ikke bliver belagt med afgift.

Er det ikke rigtigt forstået, at CD ikke ønsker en højere afgift på biler? Det håber jeg vi får afklaret, inden vi når frem til afstemningen her ved tredje behandling.

Glistrup (FP):

Størstedelen af det foreliggende lovforslag er rent kvantitativt en fornuftig afbureaukratisering, som jeg tror hele Folketinget vil kunne støtte. Men det tør vel nok siges, at når skatteministeren så kobler en bestemmelse på det, nemlig § 1, nr. 1, som går ud på yderligere at cementere den meget, meget uheldige katalysatorpolitik, som regeringen har indskibet sig i, bliver lovforslagets helhed af en sådan karakter, at enhver, der ikke vil udsætte sig for berettiget kritik for at føre hovsapolitik, må stemme nej til lovforslaget.

Jo mere man fordyber sig i katalysatorer efter amerikansk model og den måde, de virker og navnlig ikke virker på, den måde, de er afpasset efter det californiske klima og efter det amerikanske kørselsmønster på, den måde, det viser sig at de forøger forureningen på, så snart der bliver noget i vejen med dem teknisk – hvad der meget let bliver – jo mindre tvivl er der om, at vi her står over for 1980'ernes stænklappaffære.

Det vil blive således, at de, der i dag stemmer for dette lovforslag, vil blive udsat for mindst den samme kritik som dem, der i sin tid sagde ja til Hans Hækkerups stænklapper. Sådan er det simpelt hen, og andet kan man ikke nå frem til, når man forsøger at beskæftige sig med disse ting.